

آذربایجان

پیشینجی دور (دوره پنجم) ۳۶- جی نمره (شماره ۳۶) ناشر افکار فرقه دمکرات آذربایجان ۳۰ بهمن ۱۳۸۶

خوجالی فاجعه سی

خوجالینین یارانما تاریخی:

خوجالی ۱۹۹۱-جی ایل نویابر آیی نین ۱۴۲۶ عسگران رایونو بازاسیندا یارادیلمیشدید. رایونون اراضیسی طرفیندن اشغال اندیلمیشدید. ساحه سی ۷/۰، مین کیلو متر مربع، اهالیسی ۷۷۴۲ نفر (۱۹۹۱-جی ایل). آذربایجانلیلار ۱۹۹۴-۱۹۹۵ نفر (۲۰۰۴-جو ایل)، غیربریلری ۲۲۳ نفر. رایوندا ۱ شهر، ۲ قصبه، ۵۰ کند او لموشدور. مرکزی خوجالی شهریدیر. آendum شهری نین ۱۸، خانکندی شهری نین ۱۴ کیلو متريگینده، قاراباغ سیلسیله سینده پیرشیز.

اردی ۳- جی صحیفه ۵

اعلامیه فرقه دموکرات آذربایجان بمناسبت جنبش ۲۹ بهمن سال ۱۳۵۶

در نیمه دوم سالهای پنجاه که، نفرت از دربار پهلوی، بطور روز افزونی شدت گرفته بود، در سالهای ۵۵ و ۵۶، به اوج خود رسیده و جو آکنده از بی اعتمادی به حاکمیت، سراسر کشور را فراگرفته بود. در چنین شرایطی، تنها جرقه ای لازم بود که، آتش خشم و نفرت مردم را شعله ور سازد. مقاله معروف مندرج در روزنامه اطلاعات، نقش این جرقه را بازی کرد.

ادامه در صفحه ۲

سرنوشت احزاب سیاسی و نقش شخصیت در ایران

ایران کشور انقلابه است. ایران یگانه کشوری است که از نیمه دوم قرن ۱۹، تند بادهای انقلابی را از سرمی گزارند، بدون اینکه در معرض تغییرات ماهوی قرار گیرد.

مردم فقیر و مظلوم ایران برای پیدا کردن کار به قفقاز سرازیر میشند و با افکار سوسیال - دموکراسی آشنائی پیدا میکرند. نتیجه این آشنائی بود که سازمانهای سیاسی در ایران تشکیل میشند و مبارزه آزادی طلبی را سازماندهی میکرند. حزب دموکرات، حزب اجتماعیون عامیون و دیگر سازمانهای خرد و کلان مدل سازمانهای سیاسی اروپائی بودند که در ایران تشکیل میشند. حزب کمونیست یکی از این احزاب بود که در سال ۱۹۲۰ میلادی تشکیل شد به نهضت جنگل پیوست. بعد از شکست نهضت جنگل، رهبران سرشناس این حزب به شوروی رفتند و حزب کمونیست مرکز فعالیت مخفی خود را به تهران انتقال داد. در سال ۱۹۲۷، سید جعفر پیشه وری به ایران رفت و رهبری حزب کمونیست را به عهده گرفت. مقالات تحلیلی او در روزنامه «حقیقت»، ناشر افکار اتحادیه کارگران، چاپ میشد.

ادامه در صفحه ۴

کوزووا مستقل شد. بعد...

متلاشی شدن کشورهای کثیرالملله در اروپا از آواخر قرن ۲۰ آغاز میگردد. در اراضی این کشورها دولت های مستقل و ملی تشکیل میشوند. شوروی اولین کشور کثیرالملله بود که بر مبنای علامت ملی تجزیه شد. در نقشه چرافیای سیاسی جهان ۱۵ دولت ملی جا گرفت. بعد از تجزیه شوروی، نهضت ملی گرانی در شبے جزیره بالکان شدت یافت. جمهوریهای خودمختار یوگسلاوی علم استقلال را پدست گرفتند و با حکومت مرکزی در بلگراد درگیر شدند. جنگ و جدل با مداخله نظامی ناتو پایان یافت. کوزووا، آخرین تکه پاره یوگسلاوی است که با حمایت دولت های بزرگ، ناتو در ۱۷ فوریه اعلام استقلال نمود و مورد اعتراض شدید بلگراد گردید. علاوه از بلگراد رومانی، بلغارستان، یونان، اسلواکی، اسپانیا از شناسانی کوزووا سرباز زدند.

- در این شماره -----
- * سخنرانی مهندس صرافی ۶/ ص
- * آیا شکاف عمیقتر می شود؟ ۸/ ص
- * مهاجرتده فرقه تشکیلاتلارین ۹/ ص
- * اگر ایران به سلاح اتمی دست یابد .. ۱۱/ ص
- * برگزاری تجمع به مناسبت ۱۲/ ص

ادامه در صفحه ۵

ادامه اعلامیه ... به مناسبت ۲۹ بهمن

تجمعی، در هر حرکتی و حتی در پی نمازهای جمعی، بر حقوق ملی خویش، تاکید می کردند. انجام سخنرانیها، تنظیم شعارها و غیره به زبان ترکی آذربایجانی در روند انقلاب، تبلور این خواست برحق مردم آذربایجان بود. راهپیمانیهای بزرگ روزهای تاسوعاً و عاشورا در آذربایجان، با این شعر ذوالفارکار کمالی برگزار شد:

گر حکم ایلیه بو گون مراجع
بو شاه جنایت کاره راجع
جума الله بیز اسلحه اللئق

بیز حمله ده پاشدان باشا تهرانی بیز اللئق!

(اگر مراجع مذهبی بر علیه شاه جنایتکار امر صادر کنند، ما همه اسلحه بدست گرفته و در یک حمله تهران را تصرف می کنیم).

خواست ملی مردم آذربایجان در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران نیز انعکاس یافته است. ولی، تا کنون، بعد از گذشت سی سال از آن تاریخ، نظام جمهوری اسلامی هیچ گامی در جهت حل مسئله ملی خلقها و ملت‌های غیر حاکم ایران برداشته است.

سران کشور، چه در رژیم گذشته و چه در رژیم کنونی، هر حرکتی را که با حال و هوای خواستهای ملی همراه بوده است، به خارج از مرزهای کشور نسبت داده و آن را با خشونت تمام سرکوب کرده اند. جنبش ۲۹ بهمن سال نیز از این قاعده مستثنی نبود. بعدها، اعتراضات طرفداران آیت الله شریعتمداری هم با همین بهانه در هم کوییده شد. مقامات رژیم جمهوری اسلامی بر اعتراضات گسترده مردم آذربایجان نسبت به چاپ کاریکاتور نیما نیستانی نیز چنین مهربی زده و اثرا خفه کردند.

ما ضمن گرامیداشت یاد شهدای جنبش ۲۹ بهمن، از همه نیروهایی، که در راه آزادی، حقوق بشر و عدالتخواهی مبارزه می کنند، می خواهیم، دفاع از حقوق ملی همه ملت‌ها و خلقهای ایران، از جمله ملت آذربایجان را بعنوان اصل اساسی حقوق و آزادیهای انسانی، مورد توجه جدی قرار دهد و از جمهوری اسلامی ایران نیز می خواهیم، با پرهیز از قلب و انکار واقعیتها، و اعتراف به حقوق ملی خلقها و ملت‌های غیر حاکم کشور، بویژه، ملت آذربایجان، و برسیت شناختن آن می تواند گامهای جدی در راه حل معضلات و مشکلات مردم و در راه تحکیم وحدت و یک پارچگی کشور بر دارد. این امر، مسلماً از حدت و شدت مشکلات کشور و مردم ما خواهد کاست و دشمنان کشور بزرگ ایران را خلع سلاح خواهد نمود.

فرقه دمکرات آذربایجان
۱۳۸۶ بهمن سال ۲۸

مردم قم، در نوزدهم دی ماه سال ۵۶، در اعتراض به همین مقاله، به خیابانها آمدند. نیروهای انتظامی، برای بستن دهان مردم، طبق معمول همیشه، به نیروی قهر و سرکوب متولّ شدند. تعدادی را کشته و عده زیادی را مجرح ساختند. جو وحشت پلیسی را بر کشور حاکم گردانیدند. به این ترتیب، به زعم خویش، کار را تمام کردند. ولی، غافل از اینکه، تبریز قهرمان بیدار است و از این رزمها، هراسی به دل خود راه نمی دهد. بویژه، تجارب انقلاب مشروطه، نهضت خیابانی، قیام لاهوتی و حکومت ملی را همراه خود دارد. بار دیگر، مردم تبریز، در اعتراض به کشتار مردم قم و بمناسبت گرامی داشت چهل شهادی این شهر به پا خاست.

مردم تبریز که، از برگزاری مراسم مسالمت آمیز در مساجد محروم شدند، به خیابانها آمدند. شهر، در اندک مدتی حالت عادی خود را از دست داد. خیابانها بسته شدند، بانکها مورد هجوم مردم خشمگین قرار گرفتند. کلانتریها کنترل شهر را از دست دادند و از ارتش تقاضای استمداد کردند. نیروهای انتظامی در برخورد به حرکت اعتراضی مردم تبریز، دو مین اشتباه خود را مرتکب شده و بار دیگر، به خشونت متولّ شدند. تنها، ساعت ۲ بعد از ظهر، پلیس و ارتش با کشتن ۱۴ نفر و زخمی کردن تعداد زیادی از معترضان، توانستند بر شهر مسلط شده و عبور و مرور را به کنترل خود در آورند.

در پی بخون کشیده شدن تبریز، دستگاههای تبلیغاتی رژیم بکار افتاد. اعتراض خود انگیخته مردم را به آن سوی رود ارس نسبت داد. در جواب افتراها و دروغهای رژیم، ذوالفارکار کمالی، شاعر خلقی آذربایجان، شعر معروف خود؛ «گنجعلی نن اورو جعلی، هاردان اولدو خارجه لی؟»، (گنجعلی و اورو جعلی، از کی تا حالا خارجی شدند؟) را سرود.

بدین ترتیب، شهر تبریز، بار دیگر، با دادن قربانی های زیاد، پیشگام انقلاب ایران گردید. عزم و اراده پولادین مردم تبریز، لرزه بر ارکان رژیم سلطنتی ۲۵۰۰ ساله انداخت. بدنبال تبریز، مردم دیگر شهرهای ایران، طبق سنن مذهبی، چهل روز بعد، برای گرامیداشت شهدای تبریز، به میدان مبارزه آمدند. اربعین به اربعین پیوست و دولت شاهنشاهی در هر اربعینی با ریختن خود فرزندان این مرز و بوم، فرجام خویش را تسریع کرد.

رنگ و بوی ملی، ویژگی مهم جنبش ۲۹ بهمن سال ۵۶ تبریز بود. این حرکت، همچون همه جنبش‌های خلقی، علاوه بر خواستهای عمومی مردم ایران، خواستهای ملی را نیز همراه خود داشت. مردم آذربایجان بدنبال تبریز، در هر اسامی چهارده شهید جنبش ۲۹ بهمن تبریز

- ۱- محمد غلامی
- ۲- غلامعلی نجفیان پور
- ۳- ضربعلی فتحی
- ۴- حبیب نقی نژاد
- ۵- محمد تجلاء
- ۶- پرویز احسن زاده
- ۷- سعید الوندی
- ۸- سید حسن گلابی
- ۹- بال آقا کشاورزی
- ۱۰- بهمن اره چی
- ۱۱- قربانعلی شاکری
- ۱۲- محمد باقر آذر فام
- ۱۳- عسکر شیخ احمدی
- ۱۴- محمد جبرائل

نام و یادشان جاوید باد!

خوجالي فاجعه سى نين داومى

جغرافي مؤوعى

ساكينىندىن ٦١٣-نفرى ائرمىنى ياراقلىلارى نىن گوڭىسىنە تووش گلىپ قتل عام ائدىلدى. همین گون ائرمىنلار ٣٦٦-جى موتواتىجي آلاپىن كۆمە يى ايله فاشىستلىرىن خاتىندى تۈرتدىكلىرى جنايىتن داها دەشتلى جنايىتە امضا اتدىلار. بو سويقىرىيم نتىجه سىنە ٦٣ - نفر اوشاق، ١٠٦ - نفر قادىن، ٧٠ - نفر قوجا و قارىي اولماقلა - ٦١٣ نفر خوجالى ساكىنى قتلە يتتىرىلدى، ٨ عائىلە تمامىلە محو ائدىلدى، ٢٥ اوشاق ھر ايکى واليدئىننى، ١٣٠ نفر اوشاق واليدئىنلىرىندىن بىرىنىي ايتىرىدى. ائرمىنى حربى دستە لرى نىن گوڭىسىنە تووش گلىپ يارالانان ٤٨٦ نفردن ٧٦-سى اوشاق ايدى. بو قانلىفاجعه ده ١٢٧٥ نفر اسىر، ١٥٠ نفر ايسە خوجالىلىي ايتىكىن دوشدو. دۈولتىن و اهالى نىن املاكىنا ١.١.٤-جى ١٩٩٢-جى ايل تارىخىندە اولان قىيىتمىرلە خوجالى شەھرىنە ٥ مىليارد روبل دە يېرىندە زيان وورولموشدور :

بو رقملىر ائرمىستان دستە يى و سوونت رهبرلىگى نىن سەلنكارلىغى ايله ١٩٨٨-جى ايلدە باشلامىش و آذربايجان رسپوبلىكاسىنەن ترکىب حىصە سى اولان داغلىق قاراباغ مختار ويلاتى نىن ائرمىستانان بىرلشىرىلە سى ادعاسى نىن گئرچىلشىرىلە سى اساسىندا يارانمىش ائرمىستان-آذربايجان، داغلىق قاراباغ مناقشە سى نىن ان دەشتلى، قانلى فاجعه سىنەن خېر وئرير ١٩٩٢-جى ايل

فۇرالىن ٢٥-دەن ٢٦-نَا كىچن گىچە ائرمىستان سىلاحلى قووه لرى روسىانىن ٣٦٦-جى موتواتىجي آلاپى نىن اشتىراكى ايله خوجالى شەھرىنى اشغال اندىركن، انتىك آذربايجان توركلىرىنە فارشى باش وئرمىش بو قانلى فاجعه تارىخە سويقىرىيم فاكتى كىمي دوشىمە لىدىر. تأسفلە قىيىد ائتمە لى يېك كى، تۈرە دېلىن بو قانلى جنايىتن ١٦ ايل كىچمە سىنە باخماياراق ھله دە دونيا اجتماعىتىي بو فاجعه يە گۆز يوماراق، سوسور. طبىعىدىر كى، نە قدر آذربايجان خالقىاشايىر بو قانلى فاجعه اوندولماجاقدىر.

رايونون اراضىسى اساسا داغلىقىدىر. ان ھوندور يوكسكلىگى قىزقالا و قىرخ قىزدىر (٢٨٤٣ متر، ٢٨٢٧ متر). داغلىق اراضىلىر استىشا اولماقلار، اىقلەمىي ملایم-ايستىدىر. يوكسک داغلىق اراضىلىرى سوبالپ و آلپ چىنلەردىر. اساس چايلارى بادارا و قارقارداردىر. داغ-مئشە و داغ چمن تورپاقلارى مۇ موجودور .

ائرمىنلار طرفىندىن داغىدىلمىش آبىدە لر حاقىندا : ائرمىستانىن اشغالى نتىجه سىنە خوجالى رايونون تارىخي، مدنى، دىنى آبىدە لرى، شهر و كندلىرى، اقتصادى بازارلىرى و س. داغىدىلمىشىدىر. خوجالى شهرى نىن ان قدىم تارىخي آبىدە لرى، قىبىرستانلىقلار، كركىجاھان قصبه سى، كوسالار، جمعىللى و مئشە لي كندلىرىندە كى قىبىرستانلىقلار، دىنى آبىدە لر، مئلا، مئشە لىدە كى " سيد قېرى " و س. ، ١ شهر، ١ قصبه ، ٨ كند، ٢٤٩٥ ياشابىش ئوي، ٣١ صنایع اوبيئكتى، ١٥ كند تصروفاتى اوبيئكتى، ٢٠ تحصىل، ١٤ صحىھ مۇسىسە سى. ٥٦ مەنيت، ٥ رابطه اوبيئكتى و س. داغىدىلمىشىدىر .

آذربايجان خاليقى نىن اپيرمېنجى عصردە اوزىلشىدىگى دەشتلى فاجعه لردن بىرى دە خوجالى سويقىرىمىدىر. خوجالى فاجعه سى خاتىن، لىدىسا، اورادور سويقىرىمى كىمي بىش تارىخىنە دوشموش قانلى او لايدىر .

خوجالى فاجعه سى -
١٩٩٢-جى فۇرالىن ٢٥ دەن ٢٦-نَا كىچن گىچە ائرمىستان سىلاحلى قووه لرى خانكىندي (استئپاناكئرت) شەھرىندە يېرلشن ٣٦٦-جى موتواتىجي آلاپى زره لى تىخىكاسى و حربى هەتىتى نىن كۆمە يى ايلە، خوجالى شەھرىنى اشغال ائتدى. هجومدان اول، فۇرالىن ٢٥-اي آخشام شەھر توپلارдан و آغىر آرتىلئريادان شىدىتلى اتشە توتولدو. نتىجە دە، فۇرالىن ٢٦-اي سحر ساعات ٥ رادە لرىندە خوجالى تام آلورا بوروندو. محاصرە يە آلينان شەھرده قالميش تقرىبا ٢٥٠ نفر خوجالىلىي آغدام رايونون مەركزىنە چاتماق اميدى ايلە شەھرى ترك ائتدى. أما بىر گونون اىچىنده بىر اوزوندن سىلىنن شەھرى ترك ائدن ٢٥٠ خوجالى

ادامه سرنوشت احزاب سیاسی و نقش شخصیت در ایران

گستردده تری فعالیت نمودند. ترور و تروریزم و خودسریها از جانب حاکمیت جدید و اوپوزیسیون مسلح، به حدی رسید که در نهایت، احزاب سیاسی از صحنه سیاسی طرد شدند و دیگر نتوانستند موجودیت خود را حفظ کنند. بدین ترتیب، احزاب چپ و راست در شرایط خاص، یعنی در دو دهه اول و در دهه چهل قرن ۲۰ و چند سال بعد از انقلاب ۱۳۵۷ فعالیت کردند. بعد از این سالها بود که احزاب با سرنوشت فاجعه باری رو برو گردیدند و حکومت های خود کامه، بدون حضور احزاب مملکت را اداره کردند و میکنند.

انتخابات دوره هشتم مجلس شورای اسلام بار دیگر نشان داد که جناح محافظه کار حاضر نیست حتی جناح مشکل اصلاح طلب را نیز تحمل کند.

تنها ایران نیست که مدل دموکراتیک غرب را کنار می زند. روسیه نیز از این قاعده مستثنی نیست، در روسیه ضرورت تحزب از اوایل قرن بیست آغاز گردید، در دو دهه اول قرن حزب سوسیال دموکرات کارگری تشکیل و بشکل مخفی فعالیت کرد و انقلاب را رهبری نمود. حزب کمونیست بعد از پیروزی انقلاب یگانه سازمانی شد که روسیه شوروی را اداره کرد. پس از ۲۰ سال ضد انقلاب در روسیه پیروز شد. سوسیالیزم و حزب کمونیست از میان رفت. دهها حزب خرد کلان روی صحنه آمدند. اکنون ۱۸ سال از آن سالها میگذرد. تقریباً همه این احزاب از صحنه سیاست کنار رفته اند. و جای آنها را حزب «مادر» یعنی «روسیه متحد» گرفت و بعنوان حزب حاکم برای تحکیم حکومت آوتاریتاریتار فعالیت میکند.

احزاب برای آن تشکیل میشوند که توده های مردم را بسیج کنند (هم از لحاظ سازمانی و هم از لحاظ ایدئولوژیک) تا رهبر حزب و رئیس دولت، بدون دغدغه حکومت کند.

تاریخ صد سال اخیر نشان داد که در آسیا، از جمله در ایران احزاب بطور کلی احزاب مدل اروپائی را بطور اخص نمی گذارند پا بگیرند و با خشن ترین شکل سرکوب می کنند. آیا در چنین شرایطی تشکیل احزاب ضرورت پیدا می کند یا خیر؟ در آغاز این مقاله گفته شد که ایران کشور انقلابی است. این بدان معنی است که مردم زجر دیده آمادگی آنرا دارند در برابر ظلم و ستم واکنش نشان دهند و با رهبری شخصیت سرشناس به پا خیزند و خودکامه گان را از اریکه قدرت پائین بکشند و یا آنان را وادار به تسليم نمایند

- میزای شیرازی یکی از این قبیل شخصیت ها بود که با صدور قتوانی، استعمال تباکو را حرام اعلام نمود. این فقط در سراسر ایران حتی در دربار ناصرالدین شاه به مرحله ای اجرا در آمد. چیق و غلیان را در همه جا شکستند و از خرید تباکو امتناع نمودند. ملکه مادر اولین کسی بود که از قتوای میزای شیرازی تبعیت نمود. اعتراض مردم بشکل مسالمت آمیز پایان یافت و قرار داد با شرکت انگلیس ملغی گردید.

در سال ۱۹۳۰، سازمانهای مخفی حزب کمونیست از طرف پلیس مختاری کشف و همه اعضای حزب، از جمله پیشه وری، دستگیر شدند. چند سال بعد، گروه ۵۳ نفر تحت رهبری دکتر تقی ارانی تشکیل گردید. از این طریق، خلأ حزب کمونیست پر شد. اما طولی نکشد، اعضای این گروه نیز در سال ۱۹۳۷ دستگیر شدند و در زندان قصر به اعضای زندانی حزب کمونیست پیوستند. بدین ترتیب، فشار دیکتاتوری علیه احزاب شدت یافت. اما به محض سقوط دیکتاتوری در ایران احزاب چپ و راست مانند فارج بعد از باران، در صحنه سیاسی ایران حضور پیدا کردند.

سیاستمداران کهنه کار برای حفظ منافع طبقاتی خود، علاوه بر اتکاء به نیروی انتظامی، احزاب مورد نظر خود را نیز تشکیل دادند و از این طریق کوشیدند از پشتیبانی مردم نیز برخوردار شوند.

نیروهای سیاسی چپ در مقابل راستگرایان دست به تشکیل حزبی زندن که پایه طبقاتی آن را کارگران، دهقانان و اقشار مترقبه جامعه تشکیل میدادند. چنین حزبی بنام حزب توده ایران تشکیل گردید و در کوتاه ترین مدت به یک نیروی مشکل تبدیل گردید. این حزب در مناطق روسانی و شهرهای صنعتی تهران، اصفهان، خوزستان، گیلان، مازندران، خراسان و آذربایجان اعضاء و هواداران بیشتری داشت. اتحادیه کارگران سراسری ایران برای دفاع از منافع کارگران، با حزب توده ایران همکاری کرد. در عین حال، فرقه دموکرات در آذربایجان و حزب دموکرات در کردستان تشکیل شدند و با قیام مسلحانه، حکومتهای خود مختار در این دو ایالت تشکیل گردید.

طبق قرارداد ۱۹۴۳ تهران متفقین از ایران خارج شدند. ارتش ایران به آذربایجان و کردستان حمله کرد. قیام سرکوب شد. فعالیت فرقه دموکرات در آذربایجان و کردستان منوع گردید.

دو سال بعد، فعالیت حزب توده ایران و اتحادیه کارگران ایران نیز منوع شد و رهبران آن دستگیر گردیدند. در سالهای حکومت مصدق، حزب توده ایران فعالیت نیمه علني خود را ادامه داد. پس از کودتای ۲۸ مرداد سال ۱۳۳۲ مصدق دستگیر شد و به ۳ سال زندان محکوم گردید. اما حزب توده ایران با بی رحمانه ترین طرز قلع و قمع گردید. دهها کادر نظامی و غیر نظامی حزب تیرباران شدند. دیگر سازمانهای چپ و راست، از جمله، حزب دموکرات قوام، از صحنه سیاسی ایران خارج شدند. بعده، چند حزب شه ساخته فرمایشی از جانب هئیت حاکمه دست چین شدند. در انقلاب سال ۱۳۵۷، بساط سلطنت بر چیده شد. دوره جدیدی در تاریخ ایران آغاز گردید. احزاب سیاسی این بار نیز پا به فعالیت علني گذاشتند. فدائیان، مجاهدین، توده ای ها و دیگر احزاب خرد و کلان چپ و راست در صحنه سیاسی ایران، بشکل

ادامه کوزووا مستقل شد...

چرا این قسمت از کشورهای عضو ناتو، خود را از آمریکا، انگلیس، فرانسه و ایتالیا جدا ساختند و یکپارچگی ناتو را زیر سؤال برند. پاسخ این پرسش روشن است: زیرا مشکل استقلال طلبانه باسکها و کاتالونیها در اسپانیا، مشکل مقدونی ها و ترکها در بلغارستان، مشکل ترانسلووانیا در رومانی، مشکل مجارها در اسلواکی، مشکل مقدونیها در یونان مشکل صربها در بوسنی از جمله مشکلاتی است که نمیتوان به آسانی حل کرد. ژیوکوف رهبر کمونیست بلغارستان برای حل مسئله ملی ترکها راه نا متعارفی را انتخاب کرده بود. بنابراین خواست ژیوکوف، ترکهای بلغارستان می باشد هویت ملی خود را کنار بگذارند و هویت بلغاری را به پذیرند. یعنی، نام و نشان بلغاری جای نام و نشان ترکی و مسلمانی را بگیرند. ترکها زیر بار این خواست غیر قانونی و غیر اخلاقی نرفتند. ترجیح دادند که از بلغارستان به ترکیه کوچ کنند و عده زیادی نیز کوچ کرند. پس از آنکه وضع عوض شد، کوچ دسته جمع متوقف شد و خود ژیوکوف خلع قدرت گردید.

گرد باد روزگار مقدونیه، زادگاه اسکندر ذوالفین را را در میان سه کشور یونان و بلغارستان یوگسلاوی سابق تقسیم نمود. بعد از تجزیه یوگسلاوی، مقدونیه مانند دیگر جمهوریهای خودمختار استقلال خود را بدست آورد. حالا این جمهوری مستقل با اقلیت آلبانی تبار نیز مشکل دارد. شاید روزی نه چندان دور این اقلیت نیز برای الحق به کوزووا تمايل نشان بدهد.

یونانیان، بلغارها، رومانی ها و اسلوواکی ها در آینده مشکل اقلیت ملی خود را به چه شکلی حل خواهند نمود. ما در آینده نزدیک شاهد آن خواهیم شد. اما مسئله با سکها بغرنج ترین مسئله در اسپانیا است. سالیان دراز است که ناسیونالیست های با سک، با عملیات تروریستی گسترده میخواهند به اهداف ملی دست یابند. اما تاکنون توانسته اند در این راه به کوچکترین موقیتی دست یابند.

اعلام استقلال کوزووا با اعتراض روسیه رو برو شده است. با این همه، روسیه میکوشد از حادثه کوزووا به نفع استقلال طلبان آبخاز و اوستیای جنوبی گرجستان و منطقه روس نشین کنار رودخانه دنستر مولدووا استفاده کند و استقلال این مناطق تجزیه طلب را به رسمیت بشناسد.

در این میان مسئله قره باغ نیز مطرح است. هم گرجستان، هم آذربایجان اعلام استقلال یک جانبه کوزووا را به رسمیت نشناختند و اعلام کردند که با همه وسائل ممکن، از تمامیت ارضی کشور خود دفاع خواهند کرد.

ادامه سرنوشت احزاب سیاسی و نقش....

۲- علاءالدوله والی تهران در اوایل قرن ۲۰ پای تاجران گرانفروش قند را به فلقه بست آیت الله طباطبائی و آیت الله بهبهانی از این عمل والی رنجیده خاطر شدند و با عده زیادی از روحانیون در شاه عبدالعظیم به بست نشستند. با قیام این دو شخصیت صدای اعتراض مردم تحت رهبری روحانیون بلند شد. انقلاب مشروطه از اینجا شروع شد. شخصیت های بر جسته هم چون ستارخان، شیخ محمد خیابانی در آذربایجان، میزا کوچک خان جنگلی در شمال، کلنه محمد تقی خان در خراسان ظهور کردند. مبارزه مردم ایران را رهبری نمودند. نام این شخصیت ها در تاریخ معاصر ایران با خط زرین ثبت شد.

سید جعفر پیشه وری، محمد قاضی و محمد مصدق در چهارمین دهه قرن ۲۰ با فعالیت سیاسی کوتاه مدت خود نهضت دموکراتیک و ملی را غنی تر نمودند. و در نهایت آیت الله خمینی، روحانی بزرگ و با اراده سلطنت ۲۵۰۰ ساله را بر انداخت و نخستین بار در

تاریخ اسلام شیعیان را به قدرت رساند. تنها ایران نبود که تاریخ، تحت رهبری شخصیت های بر جسته ورق خورد. شخصیتی مانند آتا ترک نگذاشت ترکیه از نقشه ای جغرافیای سیاسی خاورمیانه پاک شود. او ترکیه نو را پایه گذاری کرد. اکنون ترکیه یکی از قدرتمند ترین و با نفوذ ترین کشور در خاورمیانه است.

جمال عبدالناصر در مصر، حافظ اسد در سوریه، عمر قدafi در لیبی، بومدین در الجزایر، فیدیل کاسترو هوگو چاوز در آمریکای لاتین، شخصیتی بودند که کشور خود را به استقلال رساندند حتی ملی اعراب، کوبا و ونزوئلا را به خود آنان باز گرداند.

با این نوشته ای مختصر میتوان به این نتیجه رسید که آسیا بویژه، خاورمیانه از لحاظ رشد اقتصادی و فرهنگی هنوز برای پیشرش ارزشهاي جهان غرب آمادگی ندارد. این ویژگی هاست که تشکل های سیاسی چپ و راست را غیر مقدور می نماید.

در عین حال خواهی، تک روی، جزم گرائی احزاب را از درون منفجر می کند و کارائی آنان را به صفر می رساند.

سخنرانی مهندس صرافی در کانون مدافعين حقوق بشر

در دفاع از زندانیان سیاسی آذربایجانی

خبر دستگیری، جرم زندانی بیشتر خواهد شد!!

مهندس صرافی اضافه کردند که اکثریت اینان بطور غیرقانونی در سلولهای انفرادی زندانی شده‌اند، چنانچه سعید متینپور به تنهایی متجاوز از ۲۰۰ روز (هفت ماه) را در انفرادی بسر برده و در این مدت اجازه ملاقات با احدي نداشته و مانند اغلب همسنگران خویش تا به حال اجازه گرفتن وکیل نیز نداشته و اصولاً تا بحال موارد اتهام ایشان و بسیاری از فعلیین سیاسی دربند آذربایجانی به درستی تفهم نشده است.

احکام عجیب و غریبی نیز در آذربایجان صادر می‌شود به جز زندان و تبعید و جزای نقدي (و خلع لباس برای روحانیون) و.... در چند مورد حکم شلاق داشته‌ایم، این حکم در مورد چند فعل اجرا شده است، بدین ترتیب جلوه‌ای از یک فرهنگ فرون وسطی‌بی در برخورد توهین‌آمیز با یک انسان مبارز به نمایش گذاشته می‌شود.

از متهمانی که اخیراً به قید وثیقه آزاد شده‌اند وثیقه‌های بالای یکصد و میلیون تومانی خواسته‌اند که این در مورد فعلیان زنگانی به اوج خویش یعنی به پانصد و میلیون تومان (در مورد سعید متینپور) رسیده در حالیکه خانواده اینان به هیچ‌وجه امکان تامین چین و ثانی را ندارند.

موارد شکنجه جسمی و روحی نیز به وفور در زندانها اتفاق افتاده، مواردی از شکسته‌شدن انگشتان دست و آثار ضرب و شتم روی پوست بدن زندانیان دیده شده، محل سلولهای انفرادی به غایت غیربهادشتی است و به اងاء مختلف زندانیان تهدید می‌شوند که اعضای خانواده آنان را به زندان آورده و شکنجه خواهند کرد.

فشار وارد روي اعضای خانواده در برخی موارد دست کمی از فشاری که روی خود زندانی می‌آيد ندارد. وقتی برای دستگیری خانم شهناز غلامی فعل در جنبش زنان و جنبش ملی آذربایجان به خانه او در تبریز مراجعته می‌کنند و روزی دیگر که منزل او را با خشونت مورد تفتيش قرار داده و کتاب‌ها و نوشتجات او را با خود می‌برند، فشار عصبي که به تنها فرزند ده‌ساله‌ي او حسناً وارد می‌آيد، باعث ایجاد تشنجه عصبي در این دختر بچه معصوم می‌شود، آنان در چنین شرایطی این دختر دستگانی را که تنها سایه مادر بر سر اوست، بی‌سروپرست رها می‌سازند، قابل ذکر است که حسناً هم‌اکنون نیز بعد از گذشت چندین ماه تحت معالجه پزشك اعصاب و روان قرار دارد.

س- اغلب زندانیان ما را به این قصد تحت فشار می‌گذارند که از آنان اعترافات کذب و یا مصاحبه‌های تلویزیونی در رد اعتقدات و اظهار ندامت از فعالیتهاي فرهنگي يا اجتماعي، سياسي‌شان بگيرند، غافل از اينکه چنین اعترافات و مصاحبه‌هایي حتی اگر صورت هم گرفته باشد، پيشيزی ارزش نخواهد داشت.

ج- اين گروه زندانیان جنبش ملي آذربایجان همگي از مدافعين حقوق بشر از جمله حقوق ملي (قومي)، حقوق زنان و آزاديه‌اي دموکراتيك هستند.

خبر:

به دعوت کانون مدافعين حقوق بشر روز سهشنبه ۱۶ بهمن ماه ۱۳۸۶ يك کنفرانس مطبوعاتي با حضور خبرگزاری‌های داخلی و خارجی در محل کانون در تهران برگزار شد.

در این کنفرانس سرکار خانم شیرین عبادي و آقایان مهندس علي‌رضا صرافی، مسعود کرپور، علي‌جاني، عبدالفتاح سلطاني سخنرانی کردند، همچنین برادران دوتن از زندانیان بنامهای آقای ابراهيم لطف‌الله و زهرا بنی‌يعقوب که در زندانهای سندج و همدان به طرز مشکوکی در داخل زندان فوت کرده‌اند، نیز گزارشي درباره وضعیت آنان قلل و بعد از دستگیری ارائه و ادعای خودکشی آنان را قویاً تکذیب نمودند.

مهندس صرافی در سخنرانی خویش به موارد نقض حقوق زندانیان سیاسی در آذربایجان اشاره نمودند و آمار و اطلاعاتی از روند رو به رشد فشار ارگانهای امنیتی بر فعلیین جنبش آذربایجان ارائه کردند.

وي گفت که از خرداد ۱۳۸۵ گروههای كثيري از فعلیین آذربایجانی دستگیر شده و برخی از آنها مدت‌ها بدون محکمه در زندان به سر برده‌اند، وي با اشاره به اينکه بر اساس اطلاعاتي که به دستشان رسیده اکنون قریب به بیست تن (از جمله سعید و علي‌رضا متینپور، لیلا حیدري، بهروز صفری، جليل غني‌لو، عباس لسانی و...) در زندان به سر می‌برند، اظهار داشت اینان عدتاً به جرم شرکت در تظاهرات خرداد ۱۳۸۵ و يا در اعتراض به سیستم غير علمي سوادآموزي در مهر ماه آنسال و هم چنین شرکت در بزرگداشت روز جهاني زبان مادری در ۲۱ فوريه (۲ اسفند) که از سوی یونسكو برای تكرييم و احترام به زبانهای مادری مردم جهان تعیین شده، بهنحو کاملاً غيرقانونی، بدون حکم جلب و بدون ذكر عنوان اتهامشان بازداشت شده‌اند، برخی از آنان هنگام بازداشت مورد ضرب و شتم و توهین قرار گرفته‌اند، خانواده‌ي اغلب آنان تهدید شده که در صورت رسانه‌اي شدن

ادامه سخنانی مهندس صرافی...

خانم لیلا حیدری همسر بهروز صفری که در شهریورماه امسال برای ملاقات با همسرش به زندان رفته بود، در حین ملاقات دستگیر شده و تا کنون نیز بدون تقهیم اتهام و بدون اجازه گرفتن وکیل در زندان اوین بهسر می‌برد، گزارش‌های رسانیده حاکی از آن است که این زوج مبارز را در مقابل چشمان همدیگر مورد ضرب و شتم و شکنجه قرار داده‌اند.

اغلب این زندانیان را به این قصد تحت فشار می‌گذارند که از آنان اعترافات کذب و با مصاحبه‌های تلویزیونی در رد اعتقدات و اظهار ندامت از فعالیت‌های فرهنگی یا اجتماعی، سیاسی‌شان بگیرند، غافل از اینکه چنین اعترافات و مصاحبه‌هایی حتی اگر صورت هم گرفته باشد، پیشیزی ارزش نخواهد داشت.

اخیرا سازمان عفو بین‌الملل در مورد این زوج مبارز و سایر مبارزین آذربایجانی بیانیه‌هایی صادر کرده و نگرانی خود را از شکنجه مبارزین آذربایجانی که به خاطر فعالیت‌های صلح‌آمیز خود به نفع جامعه آذربایجانی ابراز داشته است.

مهندس صرافی اضافه کرد علاوه بر این گروه زندانیان که همگی از فعالیت‌های جنبش ملی آذربایجان و همگی از مدافعان حقوق بشر از جمله حقوق ملی (قومی)، حقوق زنان و آزادیهای دموکراتیک هستند، چهار زندانی منسوب به یک فرقه‌ی مذهبی نیز از قزلباشان آذربایجان (به عبارت دیگر علوی یا گوران) که همگی از اهالی روستای اوجتپه میاندوآب هستند نیز هم اکنون در زندان اورمیه به سر می‌برند.

مهندس صرافی در پایان سخنان خویش اظهار کرد که متسافنه طرف مقابل ما تا حدودی موفق شده است با تبلیغات کذب کلیه فعالیت‌های جنبش ملی آذربایجان را تجزیه‌طلب و پانترکیست افراطگرا معرفی کرده، ذهن برخی از فعالیت‌های سیاسی و اجتماعی را در مرکز و سایر نقاط کشور مشوش و منحرف سازد، لذا اخبار جنبش و موارد نقض حقوق بشر در آذربایجان در بسیاری موارد مورد بایکوت قرار می‌گیرد.

وی با تشکر از مسئولین کانون مدافعين حقوق بشر از اقدام در برگزاری این کنفرانس مطبوعاتی در مورد بازداشت‌های خودسرانه و نقض حقوق بشر در مورد زندانیان سیاسی، اظهار امیدواری کرد که من بعد آذربایجان نیز آنچنان که شایسته‌اش است در مرکز دقت رسانه‌ها باشد.

پس از اتمام کنفرانس مطبوعاتی مهندس صرافی چندین نسخه یک گزارش که حاوی متن آخرین بیانیه‌های سازمان عفو بین‌الملل و گزارش‌هایی یکماه اخیر کمیته دفاع از زندانیان سیاسی آذربایجان (آسمک) در مورد وضعیت زندانیان سیاسی آذربایجان را تقدیم سرکار خانم شیرین عبادی و تعدادی از خبرگزاری‌های خارجی نمودند.

خانم شیرین عبادی نیز اظهار امیدواری نمودند که فعالیت‌های آذربایجانی من بعد کلیه موارد نقض حقوق بشر در آذربایجان را به اطلاع کانون مدافعين حقوق بشر برسانند تا از سوی این کانون نیز مورد پیگیری قرار گیرد..

گروه خبر

ادامه آیا عقیقت می‌شود؟...

... روشن است بیشتر اعضای ناتو که، پیشتر، از توافق دوجانبه آمریکا با لهستان و چک، اظهار نارضایتی می‌کردند، در مقابل وعده‌های آن تسلیم شدند. آمریکائیها در راه ایجاد این ذهنیت نیز بسیار تلاش کردند که، متوقف کردن برنامه‌های آنها ممکن نیست، زیرا آنها، با دولت توک در مورد استقرار سامانه ضد موشکی در لهستان به توافق نهایی رسانیده‌اند و مذاکرات پیرامون ایجاد پایگاه ضد موشکی در جمهوری چک نیز، مراحل پایانی خود را طی می‌کند. صرفنظر از همه اینها، اظهارات استریم اریکسن بیجا نبود. در اینجا این سؤال پیش می‌آید که؛ نروژیها در تصمیم گیری نهایی ناتو در ارتباط با این مسائل، از حق «وتو» خود استقاده خواهند کرد یا نه.

لازم به یادآوری است که، در پیمان ناتو اصل توافق همه اعضاء، الزامی است و هر یک از اعضاء، از حق «وتو» برخوردارند. بنابراین «وتو»‌یکی از کشورها، بمفهوم عدم پذیرش تصمیمات محسوب می‌شود. استریم اریکسن در همین رابطه گفت؛ موضوع هنوز بررسی نشده است. بررسی دقیق آن تا دیدار وزیران امورخارجه در ماه مارس و مجمع عمومی کشورهای عضو پیمان ناتو در ماه آوریل در بوخارست پیش بینی می‌شود. وی در عین حال با اینها و اشاره نشان می‌دهد که، احتمالاً نروژیها عقب نشینی خواهند کرد. در هر صورت، این امر نشانده‌نده آن است که، فاکتها از بروز شکاف حکایت می‌کنند و بحث‌ها هم هنوز پایان نیافرته است.

باید در انتظار نتیجه بحث‌ها بود. زمانی که در سالهای دهه هشتاد، ریگان نظریه «جنگ ستارگان» را مطرح کرد، کشورهای نروژ و دانمارک با آن مخالفت کردند. واقعاً هم، ضمن نشان دادن فرمان برداری کامل، مواضع خود را با ارائه پیشنهاد اصلاحی در دکترین ناتو که، شامل «وتو» نمی‌شد، اعلام کردند و بعد از آن، هر دو کشور مورد تنبیه واقع شدند. بهمین جهت هم، دیگر اعضای ناتو، علیرغم عصبانیت، در ویروس به توافق رسیدند. پطرسن، وزیر امور خارجه سابق و رئیس کمیسیون دفاع فعلی، بلافضله با خشنودی اظهار داشت که، استریم اریکسن، نتوانست در ویروس کاری از پیش ببرد. وی، علاوه بر اعلام کرد که، دولت نروژ باید به فشارهای آمریکائیها تسلیم شود.

البته، همه مسائل به همین سادگی پیش نمی‌رود. در میان اعضای پیمان ناتو، بسیاریها با اجرای برنامه‌های آمریکا مخالفت می‌کنند. در کنار مسئله افغانستان، موضوع استقرار سامانه ضد موشکی آمریکا در کشورهای لهستان و چک، هنوز در پیش است و چگونگی حل آنها، میزان وحدت درونی ناتو را بنمایش خواهد گذاشت. این مسئله هنوز هم روشن نیست که، آیا «سوسیالیستهای چپ»، شرکای استولتنتبرگ، نخست وزیر کنونی در دولت ائتلافی نروژ، توافق نامه‌ای را که، بر اساس آن دولت ائتلافی تشکیل دادند، بازبینی خواهد کرد یا نه؟

ا. م. شیزلى

آیا شکاف عمیق تر می شود؟ ناتو در برابر آزمون سخت

جمعی این مسئله را مورد توجه قرار دادند که، گیتس در کنفرانس جهانی امنیت که روزهای شنبه و یکشنبه گذشته در مونیخ، در ارتباط با مسائل نظامی برگزار شد، آلمان را مورد خطاب قرار داده و از «خدمات بزرگ» آن در عملیات افغانستان طوری تمجید کرد. گفته می شود پیش از آغاز سخنرانی گیتس، آمریکائیها در راه روهای هتل «بایریش» که کنفرانس در آنجا برگزار می شد، دست نمایندگان آلمان را به سختی پیچاندند و تنها بعد از گرفتن تعهد مبنی بر فرستادن یک هزار سرباز اضافی به افغانستان، نه تنها به نواحی شمالی، حتی به مناطق جنوبی این کشور، رها کردند.

این موضوع، باعث نارضایتی حزب سوسیال- دموکرات مورد حمایت همه اوپوزیسیون، «دموکراتهای آزاد»، «سیزها» و «چپ ها»، که شریکی کوچک در دولت ائتلافی سرخ و سیاه آلمان بسرپرستی آنگلا مرکل می باشد، گردید. اما، از قرار معلوم تصمیمات گرفته شده است و فقط کافیست به جملهای علنی داخلی ناتو که از مدتها پیش آغاز شده و شدیداً به نفوذ آن خدشه وارد می سازد، خاتمه داده شود.

آمریکا در ویلنوس هم هنگام مذاکره پیرامون مسئله افغانستان، شگفت زده شد. بدین ترتیب که، در جریان بحث و گفتگو در باره استقرار سامانه ضد موشکی آمریکا در لهستان و چک، استریم اریکسن، وزیر دفاع نروژ گفت: کشور نروژ با تردید به ضرورت این سپرهای ضد موشکی نگاه می کند. وی طی بیانات خود اعلام کرد که، «ما با استقرار سپر ضد موشکهای دور پرواز، مخالفیم و معتقدیم که، این کار باعث تشدید مسابقه تسلیحاتی جدید خواهد شد». عجیب این است که هیچ یک از اعضای ناتو، علیرغم نارضایتی از اجرای برنامه های آمریکا، نروژیها را مورد حمایت قرار ندادند. این دیدگاه که، سپر آمریکا فقط بخشی از حریم ناتو را تحت پوشش می گیرد، در میان اروپائیها بسیار گسترش یافته است. بنابراین، استقرار آن با اصل اساسی پیمان ناتو، یعنی، امنیت عمومی حریم ناتو، مغایر است. علاوه بر آن، طبق سند رسمی، یکی از شرط های سوسیالیستهای چپ هنگام تشکیل دولت ائتلافی نروژ به رهبری استولتبرگ سوسیال- دموکرات، این بود که، نروژ با استقرار سامانه ضد موشکی آمریکا مخالفت خواهد کرد.

استریم اریکسن، در بازگشت از ویلنوس، تعجب خود را از اینکه تنها مانده است، پنهان نکرد. روزنامه های نروژی پیش بینی می کنند، که علت این امر در این است که، آمریکا قول داده است بعد از اجرای برنامه هایش در لهستان و چک، امنیت بخشای «بی دفاع» حریم ناتو را نیز با استقرار سامانه های استراتژیکی ضد موشکی تأمین نماید. برای تأمین امنیت این بخش، «سپر کوچک» دیگری بمنظور دفاع در مقابل موشکهای تاکتیکی و راکتها میانبرد لازم است

یک شنبه، کنفرانس جهانی امنیت در مونیخ آلمان برگزار گردید. ولی، علیرغم اهمیت جدی این دو اجلاس، هم رسانه های جمعی و هم کارشناسان چندان توجهی بدانها نکردند. ولذا، با توجه به همان داده های کوتاه، برخی مسائل مورد اختلاف در داخل اعضاء ناتو و شیوه حل آنها را مورد توجه قرار می دهیم.

робرت گیتس، وزیر دفاع آمریکا، دیدار ویلنوس را دیدار «توضیحی» با متحدهن خود، ارزیابی کرد و اعزام نیروی های نظامی بیشتر به افغانستان را بنظرور کمک موثرتر به آمریکا، انگلیس، هلند، و دانمارک که بدون دستیابی به هیچ موفقیتی در جنوب افغانستان با نیروهای طالبان می جنگند، خواستار شد. گیتس، همانطور که مطبوعات نیز اعلام کردند، در چنین وضعیتی، اولاً؛ اعتراف کرد که علل عدم علاقمندی متحدهن اروپائی در ادامه جنگ افغانستان عمیق است. ثانياً، کشورهای عضو پیمان نظامی ناتو، نیروهای آمریکائی حاضر در افغانستان و عراق را بعنوان اجزاء اصلی عمیقاً بهم پیوسته ای از برنامه های آمریکا ارزیابی می کنند که، برای اعمال کنترل کامل بر منطقه وسیع خاور میانه بکار گرفته شده اند.

واقعیت برنامه های ماجراجویانه و میتوی بر اطلاعات نادرست آمریکا در خاورمیانه، از همان ابتدا به اروپائیان توضیح داده نشد. بنابراین، متحدهن اروپائی آمریکا حاضر نشدن نیروهای خود را همراه با نیروهای این کشور در جنگ عراق درگیر کنند. به گمان قریب به یقین، اروپائیها بر صحت اطلاعات آمریکا اطمینان نداشتند و از اینکه آمریکا به هشدارهای آنها توجهی نکرد و یک جانبه خود را درگیر جنگی بی نتیجه و نومیدانه کرد، بسیار عصبانی شدند. در مورد افغانستان هم به نتیجه مشابهی رسیده اند. بدین جهت، ناتوئیها از دعوت واشینگتن برای اعلام همبستگی، با سردی استقبال کردند و نشان دادند که ناتو بعنوان یک تشکیلات نظامی نیروئی نیست که بتواند در «هرجا» وارد جنگ شود. گیتس، با صراحة بیان داشت که، اگر در افغانستان شکست بخوریم، در سازمان ناتو، بین آنکه خواستار رعایت موازین است و آنکه نمی خواهد از مقررات تبعیت نماید، شکاف بوجود خواهد آمد.

می دانیم که برخی از متحدهن آمریکا به بهانه مختلف پای خود را از گلیم افغانستان بیرون می کشند. نروژیها بیرون می روند و هلنیها هم تدارک خروج می بینند. کانادائیها نیز اعلام کردنده اند اگر، دیگر اعضا ناتو در اسرع وقت حداقل یک هزار سرباز به افغانستان اعزام نکنند، آنها، این کشور را ترک خواهند کرد، صدای انگلیسیها هم درآمده است. در چنین شرایطی، گیتس، بمنظور اندیشیدن تدبیر جدی، متحدهن خود، بویژه آلمان را زیر فشار، قرار داد.

صرفنظر از عکس العمل ابتدا منفی دولت آلمان، می توان گفت که گیتس، پس از آنکه سارکوزی، دوست خوب آنگلا مرکل، برای اعزام «ورزیده ترین نیروهای خود» به افغانستان اعلام آمادگی کرد، موفق شد. رسانه های ارتباط

مهاجرتى دە فرقە تشكيلاتلارينىن صدرلىرى معلم رولونودا اوينامىشلار

غلامى، نريمانوف رايون حومە سينە حسين قربانىلى زادە، باكى اوكتىباير حومە سينە فرج دستگشادە، باكى ٢٦ - لار حومە سينە محمد داداش زادە رهبرلىك ائتمىشلار.

آذربايجان دموكرات فرقە سينين گنجە شهر كميته سينە: آل محمد ناتوانى، زرافشان محمد على، خلت برى، ابوذرى حسين، فرج دستگشادە، شكور غفارى، گنجعلى مهر عابدين، على بورولى، نيك نژاد برات، ايوب نمينى، روانى بھول و دستى على مختلف ايلرده رهبرلىك ائتمىشلار.

آذربايجان دموكرات فرقە سينين على بايراملى شهر كميته سينە مختلف ايلرده: على پور ولى، باشنگى فايق، نمينى ايوب، حيدر زادە على حيدر، اسماعيل زادە على حسين و قلى زادە واله رهبرلىك ائتمىشلار.

آذربايجان دموكرات فرقە سينين سومقايت شهر كميته سينە: مختلف ايلرده فتحى محمد، حسين زادە حسن، اربىلىي طفلى، عزيز زادە عظيم، اوروج اوف قارداشخان، رهبرلىك ائتمىشلار.

آذربايجان دموكرات فرقە سينين آغدام رايون كميته سينە: مختلف ايلرده ابراهيم بايزادە، زرافشان محمد على، لاھرودى امير على، شمسى محمد، اوزلوفرد يوسيف، آدمپرا غلام، زارعى عزيز رهبرلىك ائتمىشلار.

آذربايجان دموكرات فرقە سينين قوبا رايون كميته سينە: مختلف ايلرده فرضى دهقان، اسىد ازدر، فرج دستگشادە اربىلىي طفلى، صادقى مختار، دهقانى غلام حسين، پورعسگر ازدر، مرادى قدرت رهبرلىك ائتمىشلار.

آذربايجان دموكرات فرقە سينين خاچماز فرقە تشكيلاتينا: مختلف ايلرده صاديقى مختار، شجانى يوسيف و گل بابا تقى زادە رهبرلىك ائتمىشلار.

آذربايجان دموكرات فرقە سينين سيه زە ن فرقە تشكيلاتينا: مختلف ايلرده اھيره بىيان بؤيوک آقا، فتحى سعدالله و محمد رسول داشزىرين رهبرلىك ائتمىشلار.

آذربايجان دموكرات فرقە سينين طاۋۇز فرقە تشكيلاتينا: مختلف ايلرده اسىد ميرطالبىپ و خادمى ارشد رهبرلىك ائتمىشلار.

آذربايجان دموكرات فرقە سينين قازاخ رايون كميته سينە: مختلف ايلرده رائى سلمان، قادرى بؤيوک آقا، اقدمى جرايىل رهبرلىك ائتمىشلار.

آذربايجان دموكرات فرقە سينين شامخور رايون كميته سينە: مختلف ايلرده دىدە كنعان مختار، باغانى محرم، صادقى ضربىلى رهبرلىك ائتمىشلار.

آذربايجان دموكرات فرقە سينين قاسىم اسماعيل اوف رايون كميته سينە: مختلف ايلرده فنونى حسن، لاھرودى امير على، پورعسگر ازدر، فنونى جمشيد، قاسمى يوسيف رهبرلىك ائتمىشلار.

١٩٤٦ - نجي ايلين آخرلاريندان ١٩٥٣ - نجو ايلين اوللارينه قدر ايران آذربايجانين انقلابى قووه لرى شاهلىق رژىمى و ارتاجاعنىن قانلى هجوملاريندان قورتارماق اوچون - كىچميش سوۋەت دۇلتى، خصوصىلە سوۋەت آذربايجانى اراضيسىنە مهاجرت ائتمە يە مجور اولموشلار. اونلار آذربايجان دموكرات فرقە سينى و انقلابى مبارزە دىرى ساخلاماق، همین فرقە نين رهبرلى يى ئىتىدا مبارزە نى داوام ائتىرمە بى اساس وظيفە كىمى قارشىا قويىموشلار.

آذربايجان دموكرات فرقە سينى دىرى ساخلاماق مقصىلە مهاجرتى دە فرقە نين تشكيلاتلارينى بىرپا ائتمىشلار. كىچميش سوۋەت آذربايجانىن ٣٤ رايون و شهرلاريندە پېرلشىرىلەميش سىاسى پناھنلىرىن ايش، ياشايش، اجتماعى تربىيە، تحصىل آماسى، انقلابى روحدا تربىيە اولنۇمالارينا رهبرلىك ائدە جى فرقە نين ساغلاملىغىنى قورۇپ بى ساخلاماق اوچون فرقە كميته لرينىن بؤيوک روللارى اولمالى يادى.

همين بىرپا اندىلەميش فرقە تشكيلاتلارينا رهبرلىك ائدن كميته سىرلەر ئۆزلەرنىن شرفلى وظيفە لرىنىن ماھىتى نى درك اندىب بوتۇن چىتىن لىك لرى قبول ائتمە لى ايدىلار. چوخ بؤيوک ايناما قىد ائتمك اىستىدىم كى، كميته سىرلەرنىن ئام اكثىرىتى بى شرفلى وظيفە لرى لياقتەلە حيانا كېچىرمىش، ٦٠ ايللىك مهاجرت دۇرۇنده فرقە ياشاتماقى اساس مقصىد كىمى قارشىا قويىموشلار.

مهاجرت دۇرۇنده فرقە تشكيلاتلارينا ١٩٤٧ - نجي ايلدن ٢٠٠٧ - نجي ايلين ايون آئىنا قدر ١٣٠ نفر كميته سىرلەر مختلف ايلرده رهبرلىك ائتمىشلار. اونلاردان بوتۇن قىد ائتمك لازىمدىر كى، اجتماعى اساسلار اوزرە فرقە ياشلارىندا، كميته لرىن بورولارينا، حوزە لرىن (ايلىك فرقە تشكيلاتلارينىن) ياشلىنىن، فعالىت لرىن يوزلۇلە فرقە عضولرى كومك ائتمىشلار. اونا گۈره دە فرقە عضولرىنىن سايى همىشە آرتىمىشدىر. بوتۇن موققىت لردى كميته سىرلەرنىن رولو و زىحەت لرى بؤيوک اولموشلور.

سياسى پناھنە لرىن مهاجرت دۇرۇنده ساوا دلانمالارينا داها چوخ فيكىر وئىلەميشدىر. اونلارдан بوتۇن ساھە لر اوزرە على، صنعت مكتب لرى و حتى ٢٦٠ نفردىن چوخ آدام، علملى نامزدى و علملى دوكتوروق درجه لرىنى ئەميشلار. ساوا دىسيز مهاجرلار قالمامىشىدىر. بۇ موققىت لردى فرقە تشكيلاتلارينا رهبرلىك ائدن كميته سىرلەرنىن دوزگۇن تشكيلاتچىلىق روللارى قىد اولنۇمالىدىر. عمومىتىنە سياسى مهاجرلارىن اوز مبارزە لرىنى قورۇپ ساخلاماق، اونو داوام ائتىرىمك دە فرقە تشكيلاتلارينىن رولو اوندو لمامالى و فرقە تشكيلاتلارينا اوزون ايللر قوسورسوز رهبرلىك ائدن كميته لرىنە اوزون ايللر قوسورسوز لەندىرىمك لازىمدىر. فرقە كميته لرىنە اوزون ايللر قوسورسوز رهبرلىك ائدن بعضى كميته سىرلەرنىن آدلارينى بؤيوک افتخارلا قىد ائتمك يېرىنە دوشىر.

آذربايجان دموكرات فرقە سينين باكى شهر كميته سينە ايرج خانم ابراهىنى، حميد صفرى، اسماعيل بېشىنمازى، باكى بوروسونا ايوب نمينى، باكى آنۇفت حومە سينە سلطاناعلى

مهاجرته فرقه تشکیلاتلارینا... داومى

آذربایجان دموکرات فرقه سینین شکی را بون کمیته سینه: مختیف ایللرده دیده کنعن مختار، عمرانی محمد حسین، جدی حسین، قیائی اکبر، ذکائی بھلول، ارجمندی بدالله رهبرلیک ائتمیشلر.

آذربایجان دموکرات فرقه سینین زاکاتالا فرقه تشکیلاتلارینا: شریفی راهردين، بنینه یدالله، نیافرز بابا، جمعی عوض وارشد حاتمی رهبرلیک ائتمیشلر.

آذربایجان دموکرات فرقه سینین گوچای فرقه تشکیلاتلارینا: قومی محمد، ثابتی اسماعیل، سلیمانپور عباس، بهروزی ایوب، خاکیدان میرصادق، انور ایمانوف رهبرلیک ائتمیشلر.

آذربایجان دموکرات فرقه سینین اسماعیلی فرقه تشکیلاتلارینا: مختیف ایللرده هوشنجی یونس، صادقی آقا، ابراهیم هیتی رهبرلیک ائتمیشلر.

آذربایجان دمورات فرقه سینین ترتر فرقه تشکیلاتلارینا: مختیف ایللرده پری موسا، افحمنی میرواهاب، سرابی رحمان، آیدین محمدزاده رهبرلیک ائتمیشلر.

آذربایجان دموکرات فرقه سینین یوولاخ فرقه تشکیلاتلارینا: مختیف ایللرده فاضیلی عبدالله، بالازاده عسکر، جباری آقا علی، آهنگری علی حسین، حسین زاده غلام رهبرلیک ائتمیشلر.

آذربایجان دموکرات فرقه سینین شاماخی را بون کمیته سینه: مختیف ایللرده دادرس مکائیل، رضا قاضی، دیده کنعن مختار، افحمنی میرواهاب، نمینی ایوب، باقری صورت، رضائی رسول رهبرلیک ائتمیشلر.

آذربایجان دمورات فرقه سینین کوردمیر فرقه تشکیلاتلارینا: مختیف ایللرده اسغران رامیز رهبرلیک ائتمیشلر.

آذربایجان دموکرات فرقه سینین سلیمان فرقه تشکیلاتلارینا: مختیف ایللرده جهانی مکائیل، فزوینی عبدالله، هوشمندی رحیم رهبرلیک ائتمیشلر.

آذربایجان دموکرات فرقه سینین آغستافا فرقه تشکیلاتلارینا: مختیف ایللرده صمیمی آقا بابا، قادری عزیز رهبرلیک ائتمیشلر.

قید ائتمک لازمیدیر که، یوخاریدا آدلاری قید اولان کمیته صدرلرینین چوخو امک حاققی آمدادان اجتماعی اساسلار اوزره بو وظیفه نی اداره ائتمیشلر. اونلار تکجه کمیته صدری کیمی یوخ، بیر معلم کیمی ده سیاسی مهاجرلرین تحصیل آلمالارینا، اجتماعی حیاتدا اوزلرینی نئجه آیارمالارینا، سوونت قانونلارینا دوزگون عمل ائتمه لرینه، استحصالاتدا و تصرفاتلاردا ياخشی ایشلمه لرینه، فرقه حوزه لرینه (ایلیلک پارتیا اوزه کلرینه) فرقه نین مرامنامه و نظامنامه سینه یئنى جه خدمت ائتمه لرینه، دونیا و ایراندا جریان اىدن سیاسی حادثه لردن خبردار اولمالاری حاقیندا تدبیرلر گۆرمە لى و ايش آپارمالى ایدیلر. خصوصىلە آذربایجان دموکرات فرقه سینین بوتون قرار و گؤستریشلرینى، فرقه عضولرینه چاتدیرمالى و اوئرتملى ایدیلر.

کمیته صدرلرینین حیاتا كچیردى بى بوتون وظیفه لر فرقه سندلریندە، خصوصىلە محلی کمیته لرین سندلریندە اوز عکسینى تاپمیشىدیر. همین سندلر جلد اولونوب آرخیوده ساختلانيلىر. قوى گله جك انقلابى نسیل همین سندلری آرشىدارىك اوزون ایللر مهاجرته آذربایجان دموکرات فرقه سینى قورو بوب ياشادان، اونون تمیزلى بى اوچون بوتون چتىن لیکلری اوز چىين لرینه داشيان کمیته صدرلرینى اونوتاماىلى و اونلارین زحمت لرینه قیمت وئرمە لى دېرلر. اردبیلی لطفعلی (فلکى)

ادامه برگزاری تجمع...

«دولتهای طرف این میثاق متعهد میشوند که حقوق شناخته شده در این میثاق را در باره کلیه افراد مقیم در قلمرو و تابع حاکمیتشان بدون هیچگونه تمایزی از قبیل نژاد، رنگ، جنس، زبان، مذهب، عقیده سیاسی یا عقیده دیگر، اصل و منشأ ملی یا اجتماعی، ثروت، نسب و سایر وضعیتها محترم شمرده و تضمین کنند.»

«هر کس حق آزادی و امنیت شخصی دارد. هیچکس را نمیتوان خودسرانه دستگیر یا بازداشت کرد.»

* «هیچکس را نمیتوان به مناسبت عقایدش مورد مزاحمت و اخافه قرار داد.»

فعالین حرکت ملی آذربایجان برای تحقق موقعیت حقوقی شان به هر اقدام مسالمت آمیزی دست زده اند تا در عرصه علنی دیده شوند. از مکتوب کردن خواست ها گرفته تا برگزاری کارگاه و سمینار و تجمعات مسالمت آمیز، از تشکیل جمع هایی چون هم اندیشی ملیتها، حرکت های جهانی، و صلح، و... تا جمع آوری امضا برای اجرای قوانین معتن مانده، و... سعی و اندیشه وافر به کار برده اند تا هریک به شیوه خود فضای کم وسعت را باز و گستردۀ کنند، هرچند هربار به خاطر چوب های زیادی که لای چرخ حرکت شان گذاشته می شود، هزینه پرداخته و تغییر روش می دهد. افراد زیادی را به اتهامات گوناگون دستگیر کرده و برایشان پرونده سازی کنند.

بى شک بى توجهی حاکمیت به مسایل ملی و استفاده از فشار و زور به جای گفتگو و تعامل و در يك کلام ارعاب و دستگیریهای اخیر وضعیت فعلی را بغرنج تر و در حال سوق دادن فضای گفتگو به سمت حاکم شدن فضای احساسی و رادیکال می باشد.

منبع: کارآنلайн

واحید قاراباغلى

vahidqarabagli@gmail.com

اگر ایران به سلاح هسته‌ای دست یابد

تحريم‌های اقتصادی، روابط میان ایران و کشورهای بزرگ جهان را تیره تر کرده و می‌کند. در چنین شرایطی، یکی از این دو راه قابل پیش‌بینی است:

- ۱- تسليم در مقابل اخطار، ۲- رد اخطار و ادامه غنى سازی.

سیاستی که ایران در پیش گرفته، تسليم برای آن قابل قبول نخواهد بود. دومی راهی است که ایران هم اکنون آنرا دنبال می‌کند.

و اکنون نظامی آمریکا در برابر ایران محتمل است. اما این سیاست، در سال آخر ریاست جمهوری جورج بوش بعدی به نظر میرسد، رئیس جمهور آینده نیز برای تصمیم‌گیری کمتر از یک‌سال وقت نخواهد داشت. یعنی ایران لااقل دو سال وقت دارد تا درباره سیاست اتمی خود به شکل قطعی تصمیم بگیرد. یا از در آشتی وارد شود و مذاکره کند، در این صورت روابط بحرانی میان ایران و آمریکا پایان خواهد یافت و یا ایران سیاست غنى سازی را ادامه خواهد داد تا و بتواند در

عرض چند سال به سلاح هسته‌ای دست یابد، که بعد از اسرائیل، هندوستان و پاکستان چهارمین دولت هسته‌ای در منطقه خواهد شد. علیرغم همه این جار و جنجالها، خطر جنگ، از جمله جنگ هسته‌ای، کشورهای منطقه را تهدید خواهد کرد. زیرا استفاده از سلاحهای هسته‌ای از جانب هر یک از کشورهای هسته‌ای بمعنی نابودی منطقه خواهد بود، فاجعه‌ی هیروشیما و ناکازاکی، بعد از ۶۳ سال تکرار خواهد شد. شهرهای بزرگ ایران و اسرائیل به تل حاکسترتبیل خواهند شد. هیچ عقل سلیمانی به این ریسک مرگ بار دست نخواهد زد.

چنانچه دو قطب شرق و غرب در مسابقه تسلیحاتی از هم دیگر سبقت می‌گرفتند. اما، جنگ بطور کلی، جنگ هسته‌ای بطور اخص، واقع نشد. اما این مسابقه، ضربه مهله‌کی به اقتصاد شوروی وارد آورد. میلیاردها دلار به جای صرف برای بهبود زندگی مردم، بشکل آهن پاره در پایگاههای اتمی دارد زنگ می‌زند.

ایران که اقتصاد قوی ندارد، با درگیر شدن در مسابقه تسلیحاتی، بویژه سلاح اتمی در پائین آمدن سطح زندگی مردم ایران بی اثر نخواهد بود. به عبارت دیگر، بار سنگین تسلیحاتی، کمر مردم کم درآمد را خواهد شکست.

امیر علی لاهروندی

ایران یکی از بزرگترین و پر جمعیت ترین کشور در خاورمیانه است. ایران در تعیین سیاست منطقه‌ای نقش قابل ملاحظه ای داشته و اکنون نیز دارد. سیاست نظامی گری نیز از همینجا سرچشمه می‌گیرد. این سیاست بیش از هشتاد سال است با پیگیری اجرا می‌شود. رضا خان ارتض مدرن و محمد رضا شاه میلیتاریزه کردن ایران را پایه گذاری کرند. بعد از بالا رفتن قیمت نفت (۱۹۷۳) میلیاردها دلار برای خرید ساز و برگ نظامی از جمله هوایپیماهای اف ۱۴ و اف ۱۶ خرج نمود. هزاران مستشار نظامی آمریکائی برای آموزش نظامی و فرا گرفتن استعمال سلاحهای مدرن در ایران مستقر شدند و ایران بدین وسیله به جبهه مقدم آمریکا در سرحدات جنوبی سوریه مبدل گردید.

انقلاب اسلامی ۱۳۵۷ پیروز شد. روحانیون شیعه مذهب به قدرت رسیدند. شعارهای تند و رادیکال رهبران انقلاب، موج و اکنون وسیع در منطقه و جهان گردید. دولت

عراق با استفاده از موقعیت «مناسب» و با پشتیبانی بی سر و صدای آمریکا، به ایران حمله برد. اما با وکنش ایران انقلابی رویرو گردید. هشت سال طول کشید تا جنگ پایان یابد و آرامش در منطقه برقرار گردد. دولت ایران برای دفاع از خود، سیاست تسلیحاتی را با پیگیری دنبال نمود و این سیاست با آزمایش موشک دوربرد به مرحله ای جدید گام نهاد. با همکاری نظامی روسیه، پتانسیل نظامی ایران افزایش می‌یابد و با خرید جنگده‌های نظامی و کشتی‌های زیر دریائی و تولید سلاحها در داخل کشور، ارتض ایران به قدرتمندترین ارتض در خاورمیانه تبدیل شده است. سپاه پاسداران با مدرنترین سلاحها از جمله موشک های دورپیرواز، مسلح گردیده است. چالش با آمریکا ایران را به مسابقه تسلیحاتی کشانده است و غنی سازی اورانیوم گرچه (بنابراین اعتراف رهبران ایران)، هدف مسالمت آمیز دارد اما، آمریکا و متحدین آن به موضوع غنى سازی با شک و تردید برخورد می‌کنند. مسئله را به شورای امنیت برده اند و دو قطعنامه علیه ایران به تصویب رسیده و حالا سومین قطعنامه در دست بررسی است. در هر سه قطعنامه، از ایران می‌خواهند غنى سازی اورانیوم را به حالت تعلیق در آورد. اما ایران زیربار این قطعنامه‌ها نمی‌رود و غنى سازی را همچنان ادامه می‌دهد. اخطار شورای امنیت توأم با

برگزاری تجمع به مناسبت "روز جهانی زبان مادری" در شهرهای آذربایجان

رسانهها مجاز شمرده شده است، ولی دولت مرکزی از اجرای این قانون سر باز میزند.
فااخته زمانی مدافعان حقوق بشر آذربایجانی می‌گوید: «آذربایجانی های ایران خواستار حقوقی در امور فرهنگی و زبان، از جمله حق تحصیل و آموزش به زبان مادری هستند. اما مقامات ایرانی به کسانی که در پی ترویج هویت فرهنگی آذربایجانی هستند، به دیده سوء ظن می‌نگردند و آنان را توقيف، شکنجه و محکوم به حبس می‌کنند.» دولت همگام با محدود کردن آزادیهای فردی و اجتماعی شهروندان آذربایجانی با خواسته های آنها مخالفت کرده است. در بسیاری موارد این مخالفتها با کشتار و زندانی کردن افراد با برچسب جدایی طلبی و تفرقه افکنی همراه بوده است. البته برخورد تبعیض آمیز به رفتار خشن و سرکوب گرانه خلاصه نمی‌شود بلکه این رویکردها در فرهنگ حاکم جامعه نهادینه شده است و به صورت تحقیر و تمسخر ملیت‌های غیر فارس خصوصاً آذربایجانیها بیشتر از طریق بیان جوک و لطیفه های روزمره حتی در میان روشنفکران فرهنگ حاکم بازتاب می‌یابد.

فعالان آذربایجانی با عملکرد چندین ساله خود نشان داده اند که خواهان دستیابی به حقوق انسانی خود که به صراحت در قانون اساسی کشور و قوانین و کنوانسیونهای بین المللی آمده است بوده اند.

رعایت حقوق اساسی ملل ساکن در ایران، بویژه اصول ۱۹، ۲۲ و ۲۳ قانون اساسی و نیز مواد ۹، ۲ و ۱۹ "قانون الحق ایران به میثاق بینالمللی حقوق مدنی و سیاسی" (تصویب ۱۳۵۴/۲/۱۷ مجلس شورای ملی) به شرح زیر یادآوری میکنیم:

رعایت حقوق اساسی ملل ساکن در ایران،
بویژه اصول ۱۹، ۲۲ و ۲۳ قانون اساسی و
نیز مواد ۹، ۲ و ۱۹ "قانون الحق ایران به
میثاق بینالمللی حقوق مدنی و سیاسی"
(تصویب ۱۳۵۴/۲/۱۷ مجلس شورای ملی)
را به شرح زیر یادآوری میکنیم:

امسال نیز
علیرغم تشديد
سیاستهای سرکوبگرانه ی
دستگاههای قضایی و
نیروهای امنیتی ایران
در مقابل حرکت ملی
آذربایجان و مطالبات
آن فعالان آذربایجانی
اعلام کرده اند به
مناسبت روز جهانی زبان مادری تجمعات اعتراض
آمیزی را دوم اسفندماه در شهرهای مختلف آذربایجان
برگزار خواهند کرد.

از زمانی که یونسکو روز ۲۱ فوریه (دوم اسفند) را به عنوان روز جهانی زبان مادری اعلام کرد، آذربایجانیهای ایران کوشیده‌اند تا آنجا که میتوانند این روز را جشن بگیرند.
سال گذشته تجمعات اعتراض آمیزی در شهرهای آذربایجان برگزار شد شماری از فعالان در این شهرها دستگیر شدند که بسیاری از آنها پس از گذراندن چند روز در بازداشتگاههای موقع محلی آزاد شدند. در پی این دستگیریها، عفو بین الملل بیانیه ای در این زمینه صادر و نگرانی خود را از وضعیت اقلیتهای قومی در ایران ابراز کرد.

فعالین آذربایجانی می‌گویند قصد دارند با این تجمع و با توصل به شیوه های مسالمت آمیز و مدنی اعتراض خود را مبنی بر منوعیت فراگیری و تدریس زبان ترکی در ایران را به گوش مسئولان حکومتی و جهانیین برسانند.

استفاده از زبان و ادبیات ترکی در رادیو و تلویزیون و آموزش آن در مدارس از عمدت‌های خواسته‌ای فعالان آذربایجانی است. گرچه برابر قانون اساسی ایران استفاده از زبانهای محلی در مدارس و